

Scrisoare pastorală

Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți

Anul XXV(2025), nr. 540(16 –30 Aprilie)

Dragii mei enoriași!

Urări. Hristos a înviat! Sfânta Înviere să vină în sufletele și casele Dvs. cu bucurie, cu pace și înțelegere! Dumnezeu să fie mai aproape de fiecare dintre noi și cel rău să se îndepărteze îngrozit! Hristos a biruit moartea! Să se depărteze de la noi teama de moarte, fie că suntem tineri, fie bătrâni! Hristos a înviat și ne-a dovedit că se poate! Să reverse Dumnezeu în sufletul fiecăruia dintre noi speranța învierii! Noi nu suntem viețuitoare oarecare; suntem oameni, suntem creația lui Dumnezeu cea mai desăvârșită; suntem înfiați de Dumnezeu prin jertfa Fiului Său! Speranța noastră este nezdrușcinată! Nu-și va lăsa Dumnezeu copiii să se piardă! El ne-a promis aceasta prin gura Fiului Său! Să ne pregătim fiecare dintre noi, prin participarea la Sfintele Slujbe, prin post și rugăciune, prin Sfânta Spovedanie, prin Sfânta Împărtășanie, prin împăcarea cu toți și cu noi înșine, ca să învieze Hristos și în sufletele noastre. A înviat în sânul pământului; va învia și în inima noastră! Răul poate fi biruit, fie că e în noi, fie că e în jurul nostru! Atâta vreme cât Domnul Hristos va fi cu noi, nu avem de cine și de ce să ne temem! Cu Dumnezeu înainte și nici moartea nu ne va mai înspăimânta! Așa să ne ajute Dumnezeu!

*

Slujba de Paști. Vă mulțumesc cordial sutelor de participanți la slujba de Înviere. A decurs, într-adevăr, în condiții normale, într-o atmosferă corespunzătoare, specific creștinească. Ați dovedit și prin aceasta că sunteți oameni civilizați, că știți să vă respectați credința, să-L respectați pe Dumnezeu, Casa Lui și cele sfinte. Este un mare păcat să tulburi slujba din noaptea de Paști. Slavă Domnului, că la noi nu s-a întâmplat așa ceva nici anul acesta. Și asta fără a fi nevoie să fie de față poliția.

*

Adevărul Învierii. În „Scrisorile pastorale” din preajma Sfintelor Paști, pe care vi le-am trimis în anii trecuți am revenit în mai multe rânduri cu privire la argumentele referitoare la adevărul Învierii Domnului Iisus Hristos. Niciodată însă nu v-am vorbit de adevărul morții Mântuitorului. Abordez acum această temă, fiindcă zilele trecute a venit o enoriașă la mine cu sufletul foarte bulversat și mi-a relatat o întâmplare, care mi-a dat de gândit. Femeia se întâlnește în Severin cu un individ cu o poziție socială destul de ridicată. Din respect pentru instituția și pentru tagma din care făcea parte acel individ, îi voi păstra anonimatul. Cel puțin deocamdată. Femeia îi spusese, așa cum spun toți creștinii când se întâlnesc unii cu alții: „-Hristos a înviat!” Individul a rânjit cu superioritate și, fără să-i răspundă la salut, a întrebat-o: „- Ha, ha, ha, chiar crezi că a înviat?” „- Cum să nu cred?” i-a răspuns femeia revoltată. Individul nu s-a oprit. „- Ha, ha, ha, dar dacă a fost moarte clinică? Atunci mai putea fi înviere? Ei, ce mai zici acum?”

Dacă și printre Dvs. sunt unii care pun la fel problema, socotesc că sunt absolut necesare câteva precizări. Moartea clinică de care vorbea individul de mai sus este așa-numita moarte aparentă. E vorba de un fel de letargie, care se poate produce în anumite situații deosebite. Să zicem că cineva este electrocutat sau trăsnet. Aparent, el este mort; în realitate, nu. Este posibil ca, după ce este înmormântat, cantitatea de electricitate ce se depozitase în trupul lui să fie absorbită de pământ și, la un moment dat, omul să revină la viață cu adevărat. De data aceasta însă moare cu adevărat, din cauză că nu are aer. S-au întâmplat cazuri când s-au făcut deshumări și s-au găsit trupurile în altă poziție decât în cea în care fuseseră înmormântate, respectiv culcat pe spate. De obicei, în astfel de cazuri, se spune că respectivii ar fi fost moroi sau strigoi, ceea ce nu este adevărat. Omul acela s-a zbatut acolo în sicriu, până a murit. Pot fi și alte cauze, care duc la o astfel de moarte aparentă sau clinică. Tocmai de aceea legea nu le permite medicilor să elibereze certificatele de constatare a decesului decât după 48 de ore după deces, iar înmormântarea se face abia după trei zile de la deces, pentru că, dacă este vorba de o moarte aparentă, să poată să-și dea seama cei din jur.

În cazul Mântuitorului nu poate fi vorba de moarte clinică sau aparentă. În cazul Lui a fost o moarte reală, datorată procedurii la care a fost condamnat. I s-au bătut cuie în mâini și picioare, deci I

s-au făcut răni deschise, din care s-a scurs sânge timp de câteva ore. A fost ridicat pe cruce și s-a zbatut de durere, fapt care a făcut ca rănilor să se mărească și sângele să curgă cu putere. Fiindcă a doua zi era Paștele iudeilor, trupurile nu trebuiau să rămână pe cruce. Tocmai de aceea Pilat a trimis garda să verifice dacă cei condamnați la moarte muriseră cu adevărat. Cei doi tâlhari încă nu muriseră și li s-au spart fluierile picioarelor cu ciocanul, pentru ca, datorită durerii îngrozitoare, să moară. Mântuitorul tocmai murise și nu i-au mai spart fluierile picioarelor, ci doar I-au băgat sulita sub coasta stângă, împungându-I inima și atunci a mai curs restul de sânge care mai rămăsese depozitat acolo. Moartea clinică nu mai poate să se producă în astfel de cazuri, la trupuri din care s-a scurs sângele.

Moartea Mântuitorului a fost reală. Tocmai de aceea și Învierea Lui a fost reală. Teoria aceasta cu moartea aparentă a mai fost vehiculată și în vechime, ea constituind chiar miezul unei erezii. Sfântul Apostol Pavel spune că, „dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este credința noastră, zadarnică și speranța voastră!” Așadar, dragii mei, Mântuitorul a murit cu adevărat și a înviat cu adevărat, dovedind că este Împăratul cerului și al pământului, creatorul și conducătorul lumii, mai presus de Viață și de Moarte, mai presus de legile firii. A dovedit cu prisosință că este Dumnezeu adevărat. Această credință s-o păstrați cu tărie în sufletul dumneavoastră, fără să vă îndoiiți vreodată. Chiar de ar zice și papa de la Roma că a fost moarte aparentă să nu-l credeți. Asemenea afirmații și asemenea glume de prost gust nu pot veni decât de la dușmanii lui Hristos și de la dușmanii mântuirii noastre. Niciodată să nu fiți printre aceia!

*

Obiceiuri de Paști(I). Cu câțva timp în urmă, Domnul Prof. Univ. Dr. Theodore Bucur, din Douai(Franța), cititor al publicațiilor parohiei noastre, ne-a trimis un bogat material privitor la obiceiurile românești legate de Sărbătorile Sfintelor Paști, pentru a le publica în „*Scrisoare pastorală*”. Suntem onorați de această colaborare și regretăm că, din lipsă de spațiu, nu putem să publicăm întreg materialul, ci doar câteva fragmente. Iată-le:

„Legende legate de ouăle roșii. Chiar cu 2000 ani înainte de Hristos, chinezii foloseau ouă colorate. Cercetări etnografice descriu obiceiuri ale ouălelor colorate în Ucraina (asemănătoare cu cele de la noi), Bulgaria, Ungaria, Cehoslovacia, Polonia, Rusia, Grecia, Italia, Spania, Lituania, Finlanda, Estonia, Suedia, Armenia, Egipt, dar și în Franța, Austria, Germania, Elveția, Belgia, Olanda, Anglia, unde ouăle colorate au fost înlocuite cu ouă de ciocolată. Însă de ce ouă roșii de Paști? Legende creștine leagă simbolul ouălelor roșii de patimile lui Iisus. Răstignirea și Învierea reprezintă reînvierea naturii primăvara, cu reluarea ciclului vieții. Oul, el însuși purtător de viață, devine un simbol al regenerării, al purificării și al veșniciei. Se spune că atunci când Iisus a fost bătut cu pietre, ele s-au transformat în ouă roșii în momentul în care I-au atins trupul.

O altă tradiție afirmă că Sf. Maria, venind să-și vadă Fiul Iisus, I-a adus ouă, care s-au însângerat sub crucea unde era răstignit. Altă legendă afirmă că unul dintre cărturarii saducheii sau rabinii farisei aflați la un ospăț unde-și exprimau bucuria răstignirii lui Iisus, ar fi spus: „Când va învia cocoșul pe care-l mâncăm și ouăle fierte vor deveni roșii, atunci va învia și Iisus!”. Nici nu și-a terminat spusele și ouăle au devenit roșii, iar cocoșul a început să bată din aripi. Tradiția creștină de a oferi ouă (Easter eggs, Resurrection eggs) este asociată simbolic cu sosirea primăverii. Obiceiul a fost inițiat acum 5000 de ani de către perși, pentru a fi preluat de gali și romani. În toate culturile OUL era emblema vieții, fecundității și renașterii. Aceste tradiții au fost pe urmă asimilate de creștini, oul de Paști devenind simbolul renașterii/învierii.

Așa se face că în secolul XIII au apărut primele ouă vopsite în roșu (pentru a evoca sângele lui Iisus) ornate de asemenea cu desene sau devize. În perioada Renașterii, la curtea suveranilor ouăle de găină au fost înlocuite cu ouă realizate în aur masiv. Pe vremea țarilor, nobilii ruși își ofereau reciproc ouă realizate din metale rare, ornate cu pietre prețioase de către bijutierul Peter Carl Faberge sau altele decorate de artiști celebri; aceste ouă sunt vândute azi prin licitații publice la prețuri ce depășesc câteva milioane de euro. Spre sfârșitul secolului XIX și-au făcut apariția primele ouă de ciocolată prin afânarea pastei de cacao încălzită la 50° și răcită mai apoi în forme de argint sau cupru.

În tradiția populară românească, ouăle de Paști sunt purtătoare de puteri miraculoase: vindecă boli, protejează animalele din gospodărie, sunt benefice în anumite situații etc. Culoarea roșie este simbolul focului purificator. Cea mai veche mărturie privind ouăle colorate la Români aparține florentinului Antonio Maria del Chiaro, secretarul domnitorului Constantin Brâncoveanu, care, pe la

1700, se minuna de culoarea aurie a ouălelor vopsite la Curtea domnitorului. O credință din Bucovina afirma că oul roșu este pavăză împotriva diavolului – interesat dacă oamenii fac ouă roșii și umblă cu colinda, căci doar când aceste obiceiuri vor înceta, el va putea ieși nestingherit în lume.

Culorile utilizate pentru vopsirea ouălelor ar corespunde unei simbolistici particulare :

Roșu = simbol al sângelui, soarelui, focului, dragostei și bucuriei de viață;

Negru = absolutism, statornicie, eternitate;

Galben = lumină, tinerețe, fericire, recoltă, ospitalitate;

Verde = reînnoirea naturii, prosperitate, rodnicie, speranță;

Albastru = cer, sănătate, vitalitate;

Violet = stăpânire de sine, răbdare, încredere în dreptate.

Materialele, instrumentele și tehnicile folosite și azi la decorarea ouălelor sunt extrem de diversificate și ingenioase. În fiecare regiune a României există procedee specifice pentru realizarea ouălelor decorative. În unele părți sunt folosite ouă fierte, în alte zone ele sunt golite de conținut (pentru a fi pictate goale sau umplute cu ghips. Se realizează ouă decorative cu vopselele în relief (Vrancea, Putna Sucevei cu „îmbăierea” succesivă și alternativă a oului în blide de lut conținând ceară topită și vopsele), sunt împodobite cu mărgelile sau sunt făcute din plastic (Bucovina), din lemn (zona Neamț), din lut (Corund-Harghita), din porțelan sau în rocă șlefuită.

Ornamentica ouălelor decorative este extrem de variată, ea cuprinzând simboluri religioase, vegetale, animale, antropomorfe, skeomorfe (unelte de muncă) și mai ales imagini preponderent geometrice: linia verticală (simbolizând viața), dreapta orizontală (moartea), dreptunghiul (gândirea și cunoașterea), drepte paralele (eternitatea), linie ușor ondulată (apa, purificarea), spirala (timpul), dubla spirală (legătura dintre viață și moarte). Dacă astăzi ouăle sunt colorate cu chimicale, pe timpuri ele erau vopsite în culori vegetale sau cu coji de ceapă, utilizându-se de asemenea păpădii, coada șoricelului, urechea porcului și tot felul de frunze verzi, care se aplicau pe fiecare ou, introdus într-un ciorap de nylon pentru ca apa și culoarea să pătrundă ușor, înainte de a fi pus la fiert cu vopsele. După fiert, frunzele sunt îndepărtate, lăsând urmele frunzelor/florilor. Înainte de răcire, ungerea cu o bucățiță de slănină oferă ouălelor un aspect strălucitor. Culorile vegetale sunt preparate după rețete străvechi, transmise din generație în generație, cu o mare varietate de procedee și tehnici. Plantele, în funcție de momentul când sunt recoltate, de timpul de uscare sau de modul în care sunt combinate, oferă o gamă extrem de variată de nuanțe. Personal, mi se par fără egal, ouăle vopsite prin fierbere în coji de ceapă roșie de Turda.

Cine aduce ouăle ? În secolul VII, Biserica interzicea tragerea clopotelor de Joia (sfântă) până în Duminică Paștilor în semn de doliu pentru a se comemora timpul scurs între moartea și reanvierea lui Iisus. De aici legenda populară că în aceste 3 zile clopotele zboară la Roma pentru a reveni doar în Duminică Paștilor încărcate de ouă, pe care le distribuie în trecere tuturor. În țările germane/anglo-saxone ouăle sunt aduse de iepurași, ei fiind emblema fecundității zonei care da nume sărbătorii : Easter și Ostern.

Masa de Paști este inspirată de Paștele evreiesc: pâine (azimă), vin, miel. Cu ocazia ultimei mese, Iisus a binecuvântat pâinea și vinul, ca fiind trupul și sângele Său, cu dorința expresă ca acest rit să fie perpetuat în memoria/cinstea Lui. Euharistia este comemorarea acestei mese simbolice și a sacrificiului lui Iisus, cu scopul de eliminare a păcatului omenesc. În timpul fiecărei slujbe religioase, catolicii cred (transsubstanțiere) în prezența lui Iisus în azima și vinul sfințit, în timp ce protestanții nu văd în Euharistie decât un rit simbolic. În seara de Paști, evreii se reunesc în jurul unei mese pascale (Seder), pe masă fiind așezate 7 simboluri, ierburi amare (în amintirea suferințelor poporului evreu înaintea eliberării), azima (pâine făcută fără drojdie, în memoria fugii din Egipt, în timpul căreia evreii nu aveau timpul necesar dospirii pâinii; timp de 7 zile înainte și după Paști, este interzis consumul pâinii dospite, ci doar a pâinicilor de azimă; tradiția aceasta este inspirată și de sărbătoarea agricolă antică legată de recolta de orz), o cupă de vin rezervată Profetului Elie, al cărui retur este așteptat. Mielul de Paști, ca simbol al purității, inocenței și justiției, face referire la sacrificiul lui Iisus ca Miel al lui Dumnezeu. În Biblie însă sacrificiul mielului este ordonat evreilor înaintea trecerii Mării Roșii, fiindcă cu sângele lui își puteau însemna casele pentru a scăpa de sacrificiul noilor născuți. Un rit pastoral similar era practicat de popoarele nomade, care considerau mielul aducător de noroc, fiind vorba de singurul animal a cărui formă n-o putea lua diavolul” (Va urma).

*

Cuvinte duhovnicești. Redăm mai jos un text plin de înțelepciune, semnat de **Sfântul Tihon de Zagonsk**: „Vezi că un ceasornic, odată ce a fost întors, merge neîncetat și fie că noi dormim sau suntem treji, lucrăm ori nu facem nimic, el își urmează mersul său neconținut, până când arcul i se destinde de tot și se oprește mecanismul. Așa este și viața noastră: de la naștere și până la moarte ea într-una se scurge și se scurtează. Fie că ne odihnim sau trudim, veghem sau dormim, stăm de vorbă cu cineva ori stăm în tăcere, viața noastră își săvârșește cursul ei neconținut, îndreptându-se spre sfârșitul său. Și astăzi este deja mai aproape de isprăvire decât ieri sau alaltăieri, iar în ceasul acesta mai aproape decât cu o ora în urmă. În acest chip, fără să băgăm noi de seamă, viața noastră se scurtează! Așa trec ceasurile și clipele! Însă nu putem ști când se va opri mecanismul și când pendulul își va înceta bătăile sale. Pronia Domnului a ascuns de noi acestea ca să fim mereu pregătiți pentru săvârșire, orișicând ne-ar chema la El Stăpânul și Dumnezeuul nostru. „Fericite sunt slugile acelea, pe care stăpânul, venind, le va afla priveghind” (Luca 12, 37). Nefericiți sunt dar cei pe care-i va găsi cufundați în somnul păcatului! Această întâmplare și cugetarea asupra ei te învață, creștine:

- 1) că vremea vieții noastre se scurge fără încetare;
- 2) că ne este cu neputință să întoarcem timpul care a trecut;
- 3) că trecutul și viitorul nu ne aparțin, ci doar ceea ce avem acum este al nostru;
- 4) că nu ne este dat să ne cunoaștem sfârșitul;
- 5) că prin urmare, mereu, în orice ceas, trebuie să fim gata pentru a ieși din viața aceasta, dacă vrem să murim fericiți;
- 6) De aici înțelegem că unui creștin i se cuvine să se afle în neconținută pocăință și în nevoiță cea întru credință și cucernicie;
- 7) Și precum vrea să fie găsit la sfârșitul zilelor sale, așa trebuie să se străduiască a fi în orice vreme a vieții lui, întrucât nu știe dimineața de va ajunge să mai prindă o seara, iar seara nu cunoaște de va mai apuca să vadă zorii unei alte zile. Căci vedem uneori ca, aceia care de dimineața umblau sănătoși, seara zac fără suflare pe patul morții, ori cei ce-au adormit la sfârșitul zilei nu se mai trezesc dimineața, căci rămân să doarmă până ce va suna trâmbița Arhanghelului. Or, cele ce s-au petrecut cu alții se pot săvârși și cu tine și cu mine, de vreme ce noi toți nu suntem feriți de nicio întâmplare cu putință”.

*

Hristos a Înviat! Poetul **Vasile Militaru** a scris o frumoasă poezie cu acest titlu. O redăm mai jos, fiind foarte potrivită cu momentele pascale sfinte, pe care le trăim în această perioadă. Iat-o:

*Cântați creștinelor popoare,
În sărbătoarea cea mai sfântă!...
Văzduhul tot miroase-a floare
Și toate clopotele cântă!...
Fiorii vieții larg străbat!...
Cântați!... Hristos a Înviat!*

*Cu EL reînvie firea întreagă;
Se umple zarea de lumină;
De raza soarelui se leagă
Și om, și viermele din tină,
Și inimile toate bat,
Cântând: Hristos a Înviat!...*

*Aleargă fluturi albi prin ramuri,
Înfiorați de viață nouă,
Și gâze mici, în mii de neamuri,*

*Își scaldă aripile-n rouă
Și toate parcă-ngână jos:
„Din morți a înviat Hristos!...*

*Atâtea vietăți tresaltă,
Mai aprig dornice de viață,
Și vor o treaptă cât mai-naltă
Din treptele ce au în față;
Nu-i nici un vierme pe pământ,
De-un altul să se lase frânt!...*

*O, Neamul meu, - Iisus Prea Dreptul,
Spre viață pașii vrea să-ți poarte!
Sus inima ce-ți umple pieptul,
Ca să reînvii și tu din moarte!...
Sus fruntea Neam încovoiat:
Din morți, Hristos a Înviat!...*

*

Apel. Un apel extraordinar adresat tuturor românilor plecați peste hotare în căutare de trai mai bun, semnat de **Domnul Dan Puric**, cutremură și sufletele cele mai insensibile: ·

„Întoarce-te ACASĂ, popor român! REÎNRĂDĂCINEAZĂ-TE în propriul pământ și, mai ales, în propria-ți ființă! Întoarce-te acasă din marele EXIL în care ai fost aruncat fără milă! Și mai ales, întoarce-te popor român din MARELE EXOD, din condiția de creștin și român, la care barbarii „civilizați” ai lumii noi te-au silit! Ai fost condamnat la două SINGURĂȚĂȚI, una mai tragică ca alta, popor român: cea a EXILULUI din țară și cea a EXODULUI din propria-ți ființă! Ai fost condamnat la DEZRĂDĂCINARE de tine însuși, de ai tăi și, mai ales, de credința și trecutul neamului tău. Ispititorul cinic al lumii „noi” te-a smuls din pământul sfânt al țării tale ca din trunchiul căzut fără de viață să facă lemne pentru focul mistuitor cu care vrea să distrugă lumea!

Întoarce-te, popor român, la sfântul tău pământ care suferă după tine! Întoarce-te la strigătul mut al SINGURĂȚĂȚII, tășnit din sufletul părinților și copiilor tăi părăsiți! Nu apleca urechea la cântecele de sirenă ale acestei sinistre „civilizații” ce-ți promite o viață mai bună, furându-ți pe ascuns sufletul! Rămâi cu trecutul tău suferind, popor român, căci el te va salva cum te-a salvat de veacuri! Este timpul să ieși în istorie, popor român! Nu că poți, ci pentru că NU MAI POȚI!

Ridică-te, popor român, în picioare, căci îngenunchind astăzi în fața celor fără de Dumnezeu înseamnă să sapi mormântul viu al copiilor tăi de mâine! Să stai în genunchi, popor român, nu în fața lor, ci în fața sfinților tăi martiri și eroi și atunci ai să fii cu adevărat LIBER! Iar LIBERTATEA, popor al meu român, îți dăruiește din nou ceea ce azi ți-a răpit dușmanul acesta frumos îmbrăcat, ispititor, cu aer nevinovat și „modern”, dar cu suflet ascuns și otrăvit, îți dăruiește DEMNITATEA. Și DEMNITATEA, popor român, este haina cea mai de preț a ființei umane, căci fără de ea, fără de DEMNITATE, niciun om nu merită să fie OM și niciun popor să fie POPOR.

Să stai în genunchi, popor român, nu în fața lumii bolnave și rătăcite, care vine peste tine, ci în fața sfinților tăi martiri și eroi, iar ei te vor reînvia să gândești înalt despre tine! ÎNALT, popor român, nu mândru și trufaș ca alte neamuri, ci cu DEMNITATEA CRUCII, pentru care ei toți au murit, știind că după ea urmează ÎNVIEREA! Acesta este PĂMÂNTUL SUFLETESC, pe care tu trebuie să-l aperi cu toată ființa ta! Să nu cedezi nicio palmă din acest pământ, popor român, căci el este timp frământat de strămoși! Învață să-ți scrii singur ISTORIA, popor român, chiar de va fi să ți-o scrii cu sânge, deoarece pe SÂNGELE vărsat al strămoșilor tăi EXIȘTI TU ASTĂZI!

Și mai ales, popor român, apără acum în istorie, cu toată ființa ta, CHIPUL Celui care te-a apărât mereu în VEAC!”

*

Ajutoare și donații. În această perioadă am primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Doamna Coroiu Maria-Petruța** din Brașov: **210 lei**; **Domnișoara Oproiu Petronela** din Malovăț, **Domnișoara Bordeiașu Ecaterina** din București: câte **200 lei**; **Domnul Badea Valeriu** din Malovăț: **140 lei**; **Domnul Ing. Dumitru Mucioniu** din Tr. Severin, **Doamna Mișa Mihaela** din Tr. Severin, fostă elevă a preotului Dvs., **Domnul Boceanu Mihai** din Tr. Severin, **Domnul Drăgan Cristian** din Bârda: câte **100 lei**.

Urmare apelului Episcopiei Severinului și Strehaei, am început să strângem ajutoare pentru sinistrații din sudul Județului Mehedinți. S-au remarcat în această acțiune: **Domnul Mănescu Dumitru** din Malovăț cu **150 lei**, **Domnul Zgarcea Cornel** din Tr. Severin, **Domnul Boșneagu Virgil** din Tr. Severin, **Domnul Tătuca Grigore** din Malovăț, **Domnul Mănescu Constantin** din Malovăț, **Doamna Bazavan Georgeta** din Malovăț, **Doamna Haidamac Miroana** din Malovăț, **Domnul Meilă Emanoil** din Malovăț, **Domnul Ștefu Constantin** din Malovăț, **Domnul Dima Vasile** din Malovăț: câte **100 lei**

Am achitat deja la protoierie **2.000 lei**.

*

Am mers la Azilul de la Vânjuleț și am luat cele trei aparate de aerisire și le-am dus la firma Scand din Tr. Severin. Angajații acestei firme le-au reparat. Le-am dus înapoi la azil și urmează ca în următoarele zile să se deplaseze la fața locului câțiva oameni de meserie de la firma menționată și să monteze aparatele respective și să le pună în funcțiune.

*

Publicatii. În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **„Scrisoare pastorală”** – 539, în „Armonii culturale”, Adjud, 4 mai 2025, ediție și on-line (<https://armoniiculturale.ro>); în „Moara lui Gelu”, Baia Mare, 2025, mai, ediție on-line (<https://moaraluiigelu.blogspot.com>); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare, 6 mai 2025, ediție și on-line (<https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com>);

*

Parohia noastră a publicat cartea Doamnei **Eugenia Bordeiașu** din București, **Viața trece....!** Este o antologie de poezii scrise în ultimii ani, în care autoarea își exprimă trăirile, gândurile, sentimentele și speranțele.

Nu sunt în măsură să apreciez valoarea literară a creațiilor Doamnei Eugenia Bordeiașu. Am admirat însă faptul că dânsa și-a făcut din poezie un mijloc de exprimare a gândurilor, trăirilor, amintirilor și speranțelor. Cartea de față nu este o întâmplare în acest sens, ci o continuitate, Doamna Bordeiașu fiind un autor foarte prolific. Scrisul a devenit pentru autoare atât un loc de refugiu, cât și un medicament dătător de stabilitate spirituală, un semn de tinerețe intelectuală, o încununare a luptei cu viața și cu încercările ei, un sport al minții și al trăirilor selecte. Dacă pentru a menține trupul sănătos și pentru a-i prelungi viața avem nevoie de mișcare, de gimnastică, pentru minte avem nevoie tot de un sport, dar de altă natură: de lectură, de gândire, de creație. Doamna Bordeiașu tocmai o astfel de gimnastică practică și-i dorim succes!

*

Spovediri. Împărtășiri. În Săptămâna Sf. Patimi, am oficiat Taina Sfintei Spovedanii și a Sfintei Împărtășanii, la biserică și în sat. În Bârda au participat **54 enoriași**, dintre care **9 copii**; la Malovăț au participat **221 enoriași**, dintre care **165** au fost copii.

*

Curățenie la biserici. Cu ajutorul lui Dumnezeu, am reușit să facem curățenie generală, anuală, la ambele biserici. La biserica de la Bârda au participat: **Boroancă Ilie, Avram Polina, Stănciulescu Florin, Stănciulescu Puița, Gheran Aurel, Gheran Viorica, Mema Păuna, Stoichină Ecaterina, Luca D. Maria, Avram Maria, Mema Ileana, Drăghia Aurel, Drăghia Maria, Stănciulescu Tănase, Luca Lala, Luca Mihai, Bobocea Mărioara și Ivașcu Domnica.**

La biserica de la Malovăț au participat: **Cotea Dorina, Baltac Mariana, Ștefu Ioana, Crăciunescu Paraschiva, Borcilă Elena, Bobiț Violeta, Voican Mariana, Bazavan Georgeta, Doaconu Lenuța, Popescu Elena, Mănescu Angela, Tărăbâc Elena, Văcăriu Nicolae și Dima Vasile.**

La ambele biserici a ieșit o treabă excepțională. Le mulțumim cordial celor ce s-au ostenit. Sperăm că mulți ani de aici înainte să repete această lucrare. Dumnezeu să le ajute!

*

Excursii. Parohia noastră organizează pe **5 iunie** o excursie pe următorul traseu: **Bârda-Malovăț-Tr. Severin-Mănăstirea Vodița – Orșova (Mănăstirile „Sf. Ana” și Mraconia), Valea Dunării – Mănăstirea Nera – Moldova Nouă – Oravița – Mănăstirea Călugăra – Munții Banatului – Bozovici – Mănăstirea Putna – Cascada Bilgăr – Orșova – Tr. Severin – Malovăț – Bârda.** Excursia costă **80 lei/persoană.** Așteptăm înscrieri.

*

Zâmbete. ☺ Dacă tu crezi că un profesionist te costă scump, e din cauză că nu știi cât te costă la sfârșit un incompetent! ☺ Frizerul îl întreabă pe client: „- Cum să vă tund ca să fiți mulțumit?” „- Gratis!” răspunde clientul grăbit. ☺ Am pierdut multe în viață, dar niciodată pofta de mâncare! ☺ Am așa un somn, că aș putea candida la senat! ☺ La noi în sat și iarna se consumă foarte multe fructe, numai că de data aceasta din pahare!

*

Licitatie. În ziua de duminică, **1 iunie, ora 11**, în incinta bisericii de la Bârda, va avea loc licitația publică pentru anul 2025 a următoarelor terenuri ale bisericii: curtea bisericii, cimitirul din Bârda, Dealul Corbului, Bucium, Govăra; în ziua de duminică, **8 iunie, ora 11**, în incinta bisericii de la Malovăț, va avea loc licitația publică pentru anul 2025 a următoarelor terenuri ale bisericii: curtea bisericii din Malovăț, cimitirul din Malovăț, Ogașul Barbului.

*

Program. În cursul lunii Mai avem următorul program de slujbe: **3 Mai**(Malovăț-Bârda); **4 Mai**(Bârda); **10 Mai**(Malovăț-Bârda); **11 Mai**(Malovăț); **17 Mai**(Malovăț-Bârda); **18 Mai**(Bârda); **21 Mai**(pomeniri dimineata la Bârda; slujbă la Malovăț); **24 Mai**(Malovăț-Bârda); **25 Mai**(Malovăț); **29 Mai**(slujbă Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12); **31 Mai**(Malovăț-Bârda. În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa: stanciulescubarda@gmail.com. Sfintele Paști cu sănătate și bucurii să vă dea Dumnezeu! Hristos a înviat!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda